

DECIZIA nr. 166/2016
privind soluționarea contestației formulate de
.X.
înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. x/2016

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații 1 a fost sesizată de către Direcția Regională Vamală București – Biroul Vamal de Interior Gr I Ilfov cu privire la contestația formulată de **.X.**–CUI x, J40/x, cu sediul în x și sediul procesual ales în x.

Obiectul contestației, înregistrată la Biroul Vamal de Interior Gr I Ilfov sub nr. x/2016, îl constituie Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x/2016, emisă în baza Procesului verbal de control nr. x/2016, prin care organele vamale au stabilit în sarcina societății obligații de plată în sumă totală de **x lei** reprezentând:

- x lei - taxa antidumping;
- x lei – TVA;
- x lei - accesorii aferente drepturilor vamale.

Având în vedere prevederile art. 268 alin. (1), art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de societatea **.X.**

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. Prin adresa înregistrată la Direcția Regională Vamală București – Biroul Vamal de Interior Gr I Ilfov sub nr. x/2016, societatea contestatară solicită anularea **Deciziei nr. x/2016** pentru următoarele motive:

Contestatară a importat din Taiwan elemente de fixare din metal (holsuruburi) de la societatea **.Y.** și a declarat marfa importată ca fiind de origine Taiwan, având la baza certificatul de origine al marfii eliberat de Camera de Comerț din New Taipei și Declarația exportatorului ca este producător de astfel de elemente.

Declarația vamală de import MRN x a fost depusă în data de x/2014 la Biroul Vamal de Interior Gr. I Ilfov.

Prin art. 1 din Regulamentul CEE de punere în aplicare nr. 278/2016 de abrogare a taxei antidumping impuse asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză, s-au abrogat taxele antidumping definitive impuse asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel iar procedura referitoare la aceste importuri s-a închis.

.X. menționează că abrogarea taxelor antidumping pentru anumite elemente de fixare din fier sau oțel provenind din China s-a realizat de către Comisia Europeană în baza unui Raport adoptat de Organismul de soluționare a litigiilor al OMC privind măsurile antidumping sau antisubvenții în care s-a constatat că UE a acționat de o manieră incompatibilă cu alte acte normative proprii, motiv pentru care, începând cu data publicării

in JOUE, 27.02.2016, Regulamentul CEE nr. 924/2012 respectiv Regulamentul CEE nr. 92/2009 este nul de drept si nu mai poate genera niciun efect juridic.

Codul vamal se aplica schimburilor de marfuri dintre Romania si tari terte dar Taiwan-ul nu este tara terta, iar relatia juridica stabilita dintre un importator din Romania si vama romana pentru marfurile importate din Taiwan conform delaratiei vamale de import acceptata, se stabileste pe baza regulilor de impozitare din TARIC unde TAIWAN se incadreaza la categoria de tari ERGA OMNES.

Actele mentionate in Decizia pentru regularizarea situatiei vamale contestate, care ar fi stat la baza constatarilor privind delararea eronata a originii Taiwan pentru marfurile "elemente de fixare din otel" chiar daca in mod eronat se precizeaza ca ar fi Raportul Final de Misiune OLAF Directia B Investigatii nr. x (dosar x) nu pot avea valoarea decat unei constatari administrative primare intrucat nu au caracteristicile si nici continutul obligatoriu al unui Raport final.

Contestatarul sustine ca a efectuat mai multe operatiuni din Taiwan si a declarat marfa importata ca fiind de origine Taiwan, avand la baza certificate de origine a marfii eliberate de Camera de Comert din New Taipei si declaratia exportatorului de astfel de elemente.

In cazul in care s-ar considera aplicabile prevederile Codului vamal comunitar, desi Taiwan, in opinia contestatarei, nu poate fi considerata tara terta din punct de vedere al reglementarilor vamale, in cauza sunt aplicabile dispozitiile art. 220 din Codul vamal care prevede in esenta ca debitorul poate invoca buna credinta in cazul in care poate demonstra ca a depus toate diligentele pentru a se asigura ca toate conditiile pentru tratamentul preferential sunt respectate.

.X. a depus toate diligentele pentru a se asigura ca marfa importata este de provenienta Taiwan. Anterior efectuarii importului, contestatarul a verificat si Jurnalul Oficial al Comunitatilor Europene daca este publicat vreun aviz in care sa se semnalizeze ca exista suspiciuni in ceea ce priveste aplicarea corecta a regimului de taxe vamale preferential de catre Taiwan.

Societatea contestatarul precizeaza ca nu exista nicio relatie, de orice natura, intre aceasta si China. Marfa a fost insotita de factura externa emisa de firma exportatoare din Taiwan, a fost insotita de certificat de origine si a fost achitata prin virament bancar in contul societatii exportatoare din Taiwan, deschis la o banca din Taiwan in baza contractului comercial incheiat cu aceasta. Deasemenea, marfa a plecat din portul de incarcare KAOHSIUNG Taiwan si nu din China.

Adresele emise de catre OLAF sunt ulterioare efectuarii importului de catre societatea contestatarul care nu avea de unde sa cunoasca, la data depunerii declaratiei vamale - x/2014 - de investigatiile care se efectueaza de catre acest organism. De altfel, nici autoritatea vamala care a primit Declaratia de punere in libera circulatie, la data efectuarii importului, nu avea cunostiinta de investigatiile OLAF.

In conditiile in care toate demersurile contestatarei facute nu numai la firma exportatoare din Taiwan dar si la autoritatile din tara de origine nu erau apte sa creeze vreo suspiciune cu privire la faptul ca tara de origine a marfurilor importate ar fi fost China, orice sustineri ale Biroului vamal Ilfov cu privire la Raportul de misiune Olaf nefiind opozabil societatii contestatarul atat timp cat acest raport nu a fost facut public.

Alerta OLAF cu privire la suspiciuni privind o eventuala nerespectare a regimului preferential vamal de catre tara beneficiara, Taiwan, nu poate produce efecte decat pentru viitor.

II. Organele vamale din cadrul Direcției Regionale Vamale București prin Procesul verbal de control nr. x/2016, care a stat la baza emiterii Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x/2016 au constatat următoarele:

.X., in anul 2014, a derulat prin Biroul Vamal de Interior Gr. I Ilfov operatiunea vamala de punere in libera circulatie MRN x, pentru cantitatea de 28 colete cu greutatea bruta 22047 kg/neta 21779 kg., reprezentand elemente de fixare din metal, declarate ca tara de expeditie si origine Taiwan, conform documentelor prezentate:

- factura externa nr. x;
- certificatul de origine nr. x;
- documentul de transport maritim "bill of lading" nr. X/2014, marfuri transportate in containerul x.

Pentru operatiunea vamala MRN x/x/2014, in baza documentelor prezentate, a fost acordat liberul de vama si marfurile au fost puse in libera circulatie, fara a fi perceputa taxa antidumping.

Directia Generala a Vamilor, cu adresa nr. X/2016, inregistrata la Biroul Vamal Ilfov sub nr. x/2016, a facut revenire la adresa nr. x/2015 cu referire la Raportul Final de misiune nr. x/08.12.2014 transmis de OLAF (dosar x), prin care a solicitat reverificarea in regim de urgenta a operatiunii vamale de punere in circulatie MRN x/2014, pentru care nu s-a stabilit prejudiciul deoarece marfurile "elemente de fixare din otel" sunt provenite in realitate din China, in vederea evitarii platii taxelor antidumping, tranzactie comerciala ce se regaseste in Anexele 7.2-7.3 la Raportul Final OLAF.

Prin adresa nr. x/2014, înregistrată la Biroul Vamal de Interior Gr I Ilfov sub nr. x/2014 D.G.V. - D.S.C.V. a transmis Raportul de Misiune OLAF-Directia B Investigatii II Aparat B.1 Comert Vamal Antifrauda nr. x/B1, în care se stipuleaza ca „226 loturi de elemente de fixare transbordate din Taiwan provin din China și prin urmare, acestea sunt supuse taxelor antidumping la importul în UE”.

„Pentru a evita orice risc de responsabilitate financiara ulterioara, statele membre în cauza sunt rugate sa aplice toate dispozitiile relevante din Regulamentul 2913/1992 al Consiliului în scopul de a proteja interesele financiare ale UE”.

Din verificari a rezultata ca la data punerii in libera circulatie cu MRN x/2014, apartinand importatorului .X., la rubricile 2 si 15 a fost inscrisa tara de expeditie/export "Taiwan", iar la rubrica 16 a fost declarata tara de origine "Taiwan", fapt pentru care marfurile nu au fost supuse taxei antidumping.

Prin urmare, s-au recalculat drepturile de import constand în taxe vamale antidumping (74,1%), TVA precum și accesorii aferente acestora, emitandu-se Decizia pentru regularizarea situației privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x/2016.

III. Având în vedere susținerile societății contestatare și documentele invocate de aceasta, constatările organelor vamale și actele normative invocate de contestatara și de organele vamale, se rețin următoarele:

3.1 Cu privire la datoria vamală și TVA stabilită de organele vamale

Cauza supusă soluționării este dacă societatea contestată datorează taxă antidumping și TVA pentru importul de elemente de fixare din metal-suruburi metalice pentru mobilier de la firma taiwaneză .Y., în condițiile în care din investigațiile efectuate de OLAF și de autoritățile vamale din Taiwan s-a constatat că produsele sunt de origine „R.P. Chineză”.

În fapt, din actele existente la dosarul cauzei se reține că, în data de x/2014, .X. a depus la Biroul Vamal Ilfov declarația vamală de import MRN x/2014 pentru o partida de marfa formata din 28 colete cu greutatea bruta 22047 kg/neta 21779 kg, reprezentand elemente de fixare din metal, cod 7318149998, avand ca tara de expeditie si origine declarata Taiwan.

Bunurile au fost incarcate in portul Kaohsiung-Taiwan si transportate in containerul x cu documentul de transport maritim “bill of lading” nr. x/2014 cu destinatia portul Constanta.

Marfa a fost achiziționată de la firma taiwaneză .Y., x, Taiwan.

La controlul vamal ulterior, s-a constatat că marfa exportată din Taiwan în UE de către compania .Y., este de origine din Republica Populară Chineză, la baza acestor constatari aflându-se investigațiile efectuate de OLAF.

Față de această situație, prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x/2016 emisă de Direcția Regională Vamală București – Biroul Vamal de Interior Gr I Ilfov, organele de control vamal au stabilit în sarcina societății contestată taxă antidumping în sumă de x lei, TVA în sumă de x lei și majorări/dobânzi și penalități de întârziere aferente taxelor antidumping și TVA în sumă totală de x lei.

În drept, art. 78 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, publicat în JO nr. 302.1 L din data de 19.10.1992, prevede că:

„1. Autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

2. Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vamă și pentru a se convinge de acuratețea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele comerciale și datele referitoare la operațiunile de import sau export, cu privire la mărfurile în cauză sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Asemenea controale pot fi efectuate la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional de operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane aflată în posesia documentului și a datelor menționate în scopuri comerciale. Aceste autorități pot verifica, de asemenea, mărfurile, când este încă posibil ca ele să fie prezentate.

3. Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun.”

Directia Generala a Vamilor, prin adresa nr. x/2014, inregistrata la Biroul Vamal Ilfov cu nr. x/2014, a transmis adresa OLAF nr. x/2014, prin care informeaza despre

existenta a 20 containere care au fost exportate catre Romania de societatea .Y. din China si transbordate via Taiwan, continand "elemente de fixare" supuse taxei antidumping la importul in Romania.

Astfel, potrivit prevederilor mai sus menționate organele de control vamal au fost înștiințate de investigațiile efectuate de OLAF, care învederează:

"226 loturi de elemente de fixare transbordate in Taiwan provin din China si prin urmare, acestea sunt supuse taxelor antidumping la importul in UE prin intermediul 8 companii de logistică printre care se află și societatea .Y."

"Pentru a evita orice risc de responsabilitate financiara ulterioara, statele membre in cauza sunt rugate sa aplice toate dispozitiile relevante din Regulamentul 2913/1992 al Consiliului in scopul de a proteja interesele financiare ale UE."

La baza verificării ulterioare a mărfurilor importate din Taiwan a stat Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 924/2012 al Consiliului din 4 octombrie 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 91/2009 privind impunerea unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel origine din Republica Populară Chineză, care precizează:

„(1) Prin Regulamentul (CE) nr. 91/2009 (2), Consiliul a impus o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel origine din Republica Populară Chineză (denumit în continuare „regulamentul definitiv). [...]

(3) La 6 martie 2012, pe baza regulamentului de abilitare al OMC, a fost deschisă o reexaminare prin publicarea unui aviz (5) în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (denumit în continuare „avizul de deschidere”). Comisia Europeană a informat părțile la ancheta care a condus la adoptarea Regulamentului (CE) nr. 91/2009 (denumită în continuare „ancheta inițială”) cu privire la reexaminare și la modul în care se intenționa să se ia în considerare constatările rapoartelor în ceea ce privește regulamentul definitiv.

(4) Produsul în cauză constă în anumite elemente de fixare din fier sau oțel, altele decât elementele de fixare din oțel inoxidabil, precum: șuruburi pentru lemn (cu excepția tirfoanelor), șuruburi autofiletante, alte șuruburi și buloane cu cap (împreună sau nu cu piulițele sau șaibe aferente, dar cu excepția șuruburilor realizate din bare, tije, profile ori sârme, cu secțiunea plină și diametrul sub 6 mm și cu excepția șuruburilor și buloanelor pentru fixarea elementelor de cale ferată) și șaibe origine din Republica Populară Chineză (denumite în continuare „elemente de fixare” sau „produsul în cauză”). [...]

*(5) Produsul în cauză se încadrează în prezent la codurile NC 7318 12 90, 7318 14 91, **7318 14 99**, 7318 15 59, 7318 15 69, 7318 15 81, 7318 15 89, ex 7318 15 90, ex 7318 21 00 și ex 7318 22 00. [...]*

Articolul 1 - Tabelul indicând nivelul taxei antidumping definitive aplicabile la prețul net, franco frontiera Uniunii, înainte de vămuire, pentru produsele fabricate de societățile menționate la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 91/2009 se înlocuiește cu următorul tabel:

Societate	Taxă (%)	Codul adițional TARIC
Toate celelalte societăți	74,1	A999”

În baza dispozițiilor legale susmenționate, se reține că prin Regulamentul (CE) nr. 924/2012, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L 275/1 din 10.10.2012

Comisia Europeană a instituit începând cu 10 octombrie 2012, taxe definitive antidumping, pentru importul de produse cu cod tarifar **7318 14 99** având originea R.P.Chineză.

După intrarea în vigoare a acestor regulamente comunitare, care au introdus taxele definitive antidumping, OLAF a constatat un risc de eludare a acestor măsuri, în special prin creșterea exporturilor din R.P.Chineză în Taiwan în perioada ianuarie 2012 – februarie 2014, față de importurile oficiale din R.P. Chineză în Taiwan în această perioadă.

Astfel, OLAF bazându-se pe datele obținute din activitatea proprie de investigații a lansat în perioada 17.05.2014 – 24.05.2014 o misiune în Taiwan pentru clarificarea acestor suspiciuni și stabilirea originii reale a importurilor de elemente de fixare din această țară în țările membre U.E., în scopul protejării intereselor esențiale ale producătorilor Comunității în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2.913/1992.

Baza legală a reglementărilor originii nepreferențiale este art. 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, unde se stipulează:

„Mărfurile în producerea cărora intervin două sau mai multe țări sunt considerate origine din țara în care au fost supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, justificată economic, efectuată într-o întreprindere echipată în acest scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important.”

Potrivit acestor dispoziții legale bunurile sunt considerate a fi origine în țara în care acestea au suferit ultima procesare și are ca rezultat un produs nou.

Prin Raportul Final de misiune nr. x transmis de OLAF, în data de 08.12.2014, către autoritățile române, înregistrat la Direcția Generală a Vămirilor sub nr. x/2014 OLAF precizează următoarele:

- s-a stabilit deja că compania .Y. a reexportat elemente de fixare de origine chineză către UE;

- având în vedere că managerul companiei .Y. ocupă aceeași funcție și în cadrul companiei .Y., OLAF a solicitat DOI extinderea cercetărilor, fapt ce a condus la identificarea mai multor transporturi de marfă reprezentând elemente de fixare ce au fost exportate de către societatea .Y., expediate către România în containere, între care se află și containerul x (menționat în DVI și Bill of Landing prezentat organelor vamale de .X.), pentru care societatea a depus declarația MRN x/2014.

- în urma acestor constatări, OLAF a solicitat organelor vamale române identificarea containerelor care au fost exportate de la societățile .Y. și .Y. în vederea recuperării prejudiciului cauzat în urma eludării taxelor antidumping;

- din analiza situației importurilor și exporturilor transmise de DOI către OLAF în data de 18.07.2014, se poate constata că în cadrul unor transporturi au fost exportate și containere cu bunuri de „elemente de fixare” către societatea .X.;

- în urma cercetărilor efectuate, DOI a constatat că produsele identificate la poziția 14 din anexa 5 emisă de către OLAF (Final Report – Annex 5, DOI Letter OLAFx + SPREADSHEET), au fost importate mai întâi de .Y. din R.P. Chineză în data de x/2014 cu declarația de import nr. x de la .Y. cu regim vamal L1 (formular declarație import pentru depozitarea într-un centru logistic);

- în data de x/2014, aceeași cantitate de marfă în valoare de x USD) a fost exportată din Taiwan către .X., de către societatea taiwaneză .Y., cu declarația de export

nr. x și încadrată în regimul vamal D5 (formular de declarație de export pentru mărfuri depozitate în antrepozite);

-valoarea marfii este identică cu cea declarată prin declarația MRN x/2014;

- în urma investigațiilor încrucișate ale oficialilor BOFT și DOI, s-a stabilit că mărfurile în cauză au fost reexportate către România, fără a avea loc vreo prelucrare, în consecință, originea mărfurilor rămâne R.P. Chineză și fac obiectul taxei antidumping.

În speță sunt aplicabile și art. 5 alin. (1) și alin. (2) din Regulamentul (CE) nr. 732/2008 al Consiliului din 22 iulie 2008 de aplicare a unui sistem generalizat de preferințe tarifare pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2009 și 31 decembrie 2011 și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 552/97 și (CE) nr. 1933/2006 și a Regulamentelor (CE) nr. 1100/2006 și (CE) nr. 964/2007 ale Comisiei prevede:

(1) Preferințele tarifare prevăzute se aplică importurilor de produse care intră sub incidența regimului acordat țării beneficiare din care sunt origine produsele.

(2) În sensul regimurilor prevăzute la articolul 1 alineatul (2), regulile de origine, în ceea ce privește definiția noțiunii de produse originare, precum și procedurile și metodele de cooperare administrative aferente sunt cele prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93.

Regulamentul (CEE) 2.454/1993 al Comisiei din 2 iulie 1993 privind dispozițiile de aplicare a reglementării (CEE) nr. 2.913/92 a Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar prevede:

„Art. 67 (1) lit a) În sensul dispozițiilor referitoare la preferințele tarifare generalizate acordate de Comunitate unor produse care provin din țări în curs de dezvoltare (denumite în continuare «țări beneficiare»), următoarele se consideră produse originare într-o țară beneficiară:

(a) produse obținute integral în țara respectivă, în sensul articolului 68;

(b) produse obținute în țara respectivă, la fabricarea cărora se folosesc alte produse decât cele prevăzute la lit. (a), cu condiția ca respectivele produse să sufere prelucrări sau transformări suficiente în sensul art. 69. [...]

„Art. 68 (1) Următoarele produse se consideră ca fiind obținute integral într-o țară beneficiară sau în Comunitate:

[...]

(k) produse fabricate în țara respectivă exclusiv din produsele cuprinse la literele (a)-(j). [...]

Potrivit articolul 11 din Regulamentul (UE, EURATOM) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de OLAF și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1.074/1999 al Consiliului:

„Raportul investigației și măsurile care urmează a fi întreprinse în urma investigațiilor

(1) *La încheierea unei investigații a oficiului, se redactează un raport sub autoritatea directorului general. Raportul include o prezentare a temeiului juridic al investigației, etapele procedurale următoare, faptele constatate și încadrarea lor juridică preliminară, impactul financiar estimat al faptelor constatate, respectarea garanțiilor procedurale în conformitate cu articolul 9 și concluziile investigației.*

Raportul este însoțit de recomandările directorului general cu privire la întreprinderea sau nu a unei acțiuni. Aceste recomandări indică, după caz, orice acțiune disciplinară, administrativă, financiară și/sau judiciară din partea instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor și din partea autorităților competente ale statelor membre în cauză și specifică, în mod special, sumele estimate care urmează a fi recuperate, precum și încadrarea juridică preliminară a faptelor constatate.”

Din textul de lege invocat mai sus, rezultă că OLAF și-a îndeplinit obligațiile legale sub Regulamentele (CE) nr. 1.073/1999 și nr. 883/2013, efectuând investigațiile necesare, precum și sub incidența art. 18 al Regulamentului nr. 515/1997 alertând statele membre asupra potențialei fraude.

Astfel, adresa nr. x/2014 înaintată de OLAF către autoritățile vamale române alături de anexele atașate, între care se află și Raportul final, specifică exact procedura care trebuie urmată pentru recuperarea creanțelor reprezentând taxe antidumping pentru mărfurile importate din Taiwan prin declarația de import cu MRN x/2014.

Totodată, art. 20 și art. 21 din Regulamentul (CE) nr. 515/1997 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol, prevede:

„Art. 20 - (1) În îndeplinirea obiectivelor prezentului regulament, Comisia poate, în condițiile prevăzute la articolul 19, să desfășoare misiuni de cooperare administrativă și anchete administrative la nivel comunitar în țările terțe, în strânsă coordonare și colaborare cu autoritățile competente din statele membre.

(2) Misiunile comunitare desfășurate în țările terțe menționate la alineatul (1) au loc în următoarele condiții:

(a) pot fi întreprinse la inițiativa Comisiei, pe baza informațiilor furnizate de Parlamentul European sau la cererea unuia sau a mai multor state membre, după caz;

(b) la misiuni pot participa funcționari a Comisiei desemnați în acest scop, precum și funcționari desemnați în acest scop de către statul membru sau statele membre în cauză;

(c) cu acordul Comisiei și al statelor membre în cauză și în interesul Comunității, pot fi, de asemenea, efectuate de către funcționari ai unui stat membru, în special în baza unui acord de asistență bilateral cu o țară terță, în acest caz, Comisia este informată cu privire la rezultatele misiunii;

(d) cheltuielile aferente misiunii sunt suportate de către Comisie.

(3) Comisia informează statele membre și Parlamentul European cu privire la rezultatele misiunilor desfășurate în temeiul prezentului articol.

Art. 21-(1) Constatările efectuate și informațiile obținute în cadrul misiunilor comunitare menționate la articolul 20 din prezentul regulament, în special documentele transmise de către autoritățile competente din țările terțe în cauză, sunt tratate în conformitate cu articolul 45 din prezentul regulament. [...]

(3) Comisia eliberează autorităților competente din statele membre, la solicitarea acestora, documentele originale sau copiile certificate pentru conformitate ale acestora, spre a le servi în scopurile prevăzute la art. 12”.

Prin urmare, concluziile investigațiilor efectuate de OLAF, precum și documentele transmise de administrațiile vamale BOFT și DOI din Taiwan, constituie material probator

pentru instituțiile competente ale statelor membre în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (3) din Regulamentul (CE) nr. 1.073/1999 al Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de OLAF, unde se precizează:

„Rapoartele redactate în urma investigațiilor externe și orice informații conexe utile sunt transmise autorităților competente ale statelor membre în cauză în conformitate cu reglementările legate de investigațiile externe”, precum și a art. 60 din Ordinul Vicepreședintelui ANAF nr. 7.521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, care stipulează:

„Documentele obținute în baza acordurilor sau convențiilor internaționale trimise de administrațiile vamale ale altor state sau cele obținute în baza recomandării Consiliului de Cooperare Vamală din cadrul Organizației Mondiale a Vămirilor pot constitui mijloace de probă pentru determinarea stării de fapt”.

Potrivit art. 199 din Regulamentului (CEE) nr. 2.454/1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal Comunitar: *„Fără a se aduce atingere eventualei aplicări a dispozițiilor penale, depunerea la biroul vamal a unei declarații semnate de către declarant sau de reprezentatul acestuia, îl obligă pe acesta ca, în conformitate cu dispozițiile în vigoare, să răspundă de:*

- corectitudinea informațiilor înscrise în declarație;
- autenticitatea documentelor anexate și de
- respectarea tuturor obligațiilor ce decurg din plasarea respectivelor mărfuri sub regimul avut în vedere“.

În conformitate cu art. 4, alin. (18) din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/1992 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar:

„În sensul prezentului cod, se aplică următoarele definiții: [...]

(18) „Declarant” reprezintă persoana care întocmește declarația vamală în nume propriu sau persoana în numele căreia se face o declarație vamală.”

Conform art. 201 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/1992 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar:

„1. O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

- a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import sau***
- b) plasarea unor astfel de mărfuri sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import.***

2. O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.

3. Debitorul vamal este declarantul. În situația unei reprezentări indirecte, persoana în numele căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor vamal.”

Potrivit dispozițiilor art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile

comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Controlul se poate face la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte ori deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.

(3) Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.

(4) Autoritatea vamală stabilește modelul documentului necesar pentru regularizarea situației, precum și instrucțiunile de completare a acestuia.

(5) În cazul în care se constată că a luat naștere o datorie vamală sau că au fost sume plătite în plus, autoritatea vamală ia măsuri pentru încasarea diferențelor în minus sau rambursarea sumelor plătite în plus, cu respectarea dispozițiilor legale.

(6) În cadrul controlului ulterior al declarațiilor, autoritatea vamală stabilește potrivit alin. (3) și diferențele în plus sau în minus privind alte taxe și impozite datorate statului în cadrul operațiunilor vamale, luând măsuri pentru încasarea diferențelor în minus constatate. Diferențele în plus privind aceste taxe și impozite se restituie potrivit normelor legale care le reglementează.

(7) Când încălcarea reglementărilor vamale constituie, după caz, contravenție sau infracțiune, autoritatea vamală este obligată să aplice sancțiunile contravenționale sau să sesizeze organele de urmărire penală.

(8) Declarația vamală acceptată și înregistrată, precum și documentul prevăzut la alin. (4) constituie titlu de creanță.”

Având în vedere că potrivit dispozițiilor art. 223 alin. (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, „Datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză”, obligațiile de plată curg de la data înregistrării declarațiilor vamale în cauză.

În consecință, în mod legal, organele de control vamal din cadrul Direcției Regionale Vamală București au stabilit în sarcina S.C .X. obligații de plată suplimentare în sumă de x lei reprezentând taxe antidumping.

Referitor la susținerea societății că a depus la întocmirea formalităților vamale certificatul de origine aferent produsului importat, emis de Camera de Comerț din Taiwan, argumentând că atâta timp cât societatea a înscris informații corecte în declarația de import, acceptarea valorii declarate de importator atrage răspunderea organului vamal, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât potrivit dispozițiilor menționate în prezenta decizie, simpla transbordare a produsului într-o anumită țară nu conferă originea acelei țări.

În acest mod s-a realizat un mecanism de fraudare prin eludarea taxelor antidumping stabilite la importul în UE a produselor de elemente de fixare având originea din R.P.Chineză.

Astfel, la data efectuării formalităților vamale de către .X., când a fost întocmită declarația vamală MRN x din x/2014 de punere în liberă circulație a produselor importate, autoritatea vamală nu deținea date din care să rezulte suspiciuni privind originea mărfii, bazându-se pe corecta declarare din partea societății.

Privitor la motivația contestatarii că societatea a acționat cu buna credință, respectând toate dispozițiile prevăzute de legislația în vigoare în ce privește declarația vamală și depunând toate diligențele pentru a beneficia de tratamentul preferențial nu își au justificare, întrucât ulterior efectuării operațiunilor de vămuire și după acordarea liberului de vamă, în baza art. 26 și art. 73 din Regulamentul CE nr. 2.913/1992 de instituire a Codului vamal comunitar, organele vamale pot solicita, în cazul unor îndoieli serioase, orice dovadă suplimentară pentru a se asigura că indicația privind originea este în conformitate cu legislația comunitară în materie, iar dacă regimul vamal respectiv a fost aplicat pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun.

Referitor la invocarea de către contestatara a dispozițiilor art. 220 alin. (2) lit. b din Reg. (CE) nr. 2.913/1992, se menționează că în cauza C-438/11 pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene au fost reținute următoarele:

„38. Reiese din cele de mai sus că, în împrejurări precum cele din cauza principală, revine debitorului sarcina de a dovedi că certificatul de origine s-a întemeiat pe prezentarea corectă a faptelor de către exportator.[...]

39. Cu toate acestea, trebuie amintit că un operator economic avizat și cunoscător al legislației existente trebuie ca, la evaluarea avantajelor pe care le poate obține din comerțul cu mărfuri care pot beneficia de preferințe tarifare, să țină cont de riscurile inerente pieței pe care o prospectează și să le accepte ca făcând parte din categoria inconvenientelor normale ale comerțului (a se vedea Hotărârea din 11 decembrie 1980, Acampora, 827/79, Rec., p. 3731, punctul 8, Hotărârea Pascoal & Filhos, citată anterior, punctul 59, precum și Ordonanța CPL Imperial 2 și Unifrigo/Comisia, citată anterior, punctul 37).”

Astfel, având în vedere cele de mai sus, este evident că tine de riscul comercial al operatorului economic și nu de obligațiile autoritatilor vamale, ca un certificat de origine sa nu se întemeieze pe prezentarea corectă a faptelor de către exportator, în concret ca un exportator taiwanez sa ascundă originea reala a mărfii provenita din China. În momentul în care contestatara a evaluat avantajele importului din Taiwan fata de cel din China și-a asumat și riscurile ca produsele sa provina în fapt din China.

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației nici afirmația societății că nu era publicat niciun aviz în Jurnalul European în care să se semnaleze că există suspiciuni întemeiate în ceea ce privește aplicarea corectă a regimului preferențial acordat mărfurilor importate din Taiwan, deoarece Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 924/2012 al Consiliului din 4 octombrie 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 91/2009 privind impunerea unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză a fost publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L 275/1 din 10.10.2012.

Referitor la susținerea contestatarii potrivit careia toate operațiunile de import din Taiwan desfasurate de societate in perioada 01.01.2012-30.04.2016 au fost verificate de catre Directia Regionala Vamala si nu se mai putea face ulterior o noua reviziure, se retine ca Biroul Vamal Ilfov a incheiat actul administrativ fiscal atacat in baza adresei D.G.V.-D.S.C.V. nr. x/2016 si a Raportului final de misiune nr. x/2014 transmis de OLAF (dosar OLAF x).

Direcția Regională Vamală București – Biroul Vamal de Interior Gr I Ilfov nu a făcut niciun fel de revizuire, ci a aplicat întocmai cele solicitate în adresa Direcției Generale a Vamilor și a Raportului final de misiune OLAF, anterior prezentate.

Invocarea de către .X. a faptului că taxa antidumping impusă asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel a fost abrogată prin art. 1 din Regulamentul CEE de punere în aplicare nr. 278/2016 nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât prevederile acestuia cu referire la abrogarea taxei antidumping definitive sunt aplicabile cu data intrării în vigoare, respectiv 28.02.2016. și nu produce efecte anterior acestei date.

Mai mult, prin adresa nr. x/2017, Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Vamilor și-a exprimat punctul de vedere cu privire la speta în cauză, conform căruia:

“În conformitate cu raportul emis de Oficiul de luptă antifraudă al UE (OLAF) în urma misiunilor de investigație efectuate, societatea a efectuat operațiuni vamale de import cu marfuri de origine China în perioada 17.12.2012-23.07.2014, perioada în care era în vigoare Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 924/2012 și se datorau taxe antidumping pentru aceste operațiuni. **Abrogarea Regulamentului (UE) nr. 278/2016 produce efecte pentru operațiunile de punere în libera circulație declarate în vamă ulterior datei de 01.07.2016 și nu poate constitui temei legal pentru exonerarea de la plata acestor taxe stabilite prin Decizii de regularizare a situației vamale în urma unei acțiuni de control vamal derulate ulterior acestei date.**”

În speta, se reține că “este o diferență între confirmarea faptului că beneficiarul are un cod de înregistrare în scopuri de TVA și confirmarea faptului că respectivul cod de înregistrare este valid în sistemul VIES”, așa cum se menționează în adresa nr. x/2015 a Ministerului Finanțelor Publice – Direcția generală de legislație Cod fiscal și reglementări vamale. Direcția de specialitate precizează că atunci când “respectivul cod nu este valid în sistemul VIES” persoana în cauză este considerată că fiind neimpozabilă din punct de vedere al TVA.

Cu privire la taxa pe valoarea adăugată calculată asupra taxei de antidumping, sunt incidente prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data derulării importurilor, respectiv art. 136 alin. (1) și art. 139 alin. (1) care precizează:

„Art. 136-Faptul generator și exigibilitatea pentru importul de bunuri

(1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare. [...]

„Art. 139-Baza de impozitare pentru import

(1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută. [...]

Se reține că importul de bunuri este o operațiune supusă taxei pe valoarea adăugată, aceasta fiind percepută pe teritoriul statului membru în care marfa intră în

Uniune, exigibilitatea taxei intervine la data la care bunurile sunt supuse taxelor vamale, iar în baza de impozitare intră valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, în speță și taxele antidumping la care face referire societatea contestatară.

În speță sunt incidente și dispozițiile art. 221 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar:

„Articolul 221

1. De îndată ce a fost înscrisă în evidența contabilă, valoarea drepturilor se comunică debitorului în conformitate cu normele corespunzătoare.

2. Dacă valoarea drepturilor datorate a fost înscrisă orientativ în declarația vamală, autoritățile vamale pot să prevadă faptul că aceasta nu poate fi comunicată în conformitate cu alin. (1) decât dacă valoarea drepturilor indicate nu corespunde cu cea stabilită de autorități.

▼ B

Fără a aduce atingere aplicării art. 218 alin. (1) paragrafului al doilea, dacă se face uz de posibilitatea prevăzută în paragraful precedent, acordarea liberului de vamă pentru mărfuri de către autoritățile vamale echivalează cu comunicarea către debitor a valorii drepturilor înscrise în evidența contabilă.

▼ M3

3. Comunicarea către debitor nu poate fi făcută după expirarea unui termen de trei ani de la data la care a luat naștere datoria vamală. Acest termen se suspendă din momentul introducerii unei acțiuni în conformitate cu art. 243, pe durata acțiunii.

4. Atunci când datoria vamală este rezultatul unui act care, în momentul săvârșirii, putea declanșa urmărirea penală, valoarea poate fi comunicată debitorului, în conformitate cu condițiile prevăzute în dispozițiile legale în vigoare, după expirarea perioadei de trei ani menționată în alin. (3).”

Având în vedere cele reținute mai sus, precum și faptul că OLAF a solicitat aplicarea art. 221 din Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, în temeiul dispozițiilor art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Legea nr. 207/2015, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din OPANAF nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, urmează să fie respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de .X. pentru suma de x lei din care suma de x lei reprezintă taxă antidumping și suma de x lei reprezintă taxă pe valoarea adăugată, calculate pentru articolele specificate în declarația MRN x/2014.

3.2. Cu privire la accesoriile aferente drepturilor vamale de import în sumă de x lei stabilita prin decizia contestată

Cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează aceste accesorii în condițiile în care în sarcina sa au fost reținute ca datorate drepturi vamale, iar accesoriile se calculează de la data scadenței până la data plății.

În fapt, prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x/2016 Direcția Regională Vamală București – Biroul Vamal

de Interior Gr I Ilfov a stabilit în sarcina societății .X. obligații vamale principale (taxe vamale antidumping și TVA) în cuantum de x lei asupra cărora s-au calculat accesorii aferente în sumă de x lei, calculate pentru perioada x/2014-30.06.2016.

În drept, aplicabile acestei spețe sunt dispozițiile art. 119 alin. (1) și alin. (2), art. 120 și art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare care prevăd:

„Art. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei. [...].”

„Art. 120 – (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

„Art. 120¹ Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Incepand cu data de 01.01.2016 aplicabile sunt prevederile art. 173 alin. (1) si alin. (2), art. 174 alin. (1) si art. 176 alin. (1):

“Art. 173 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei.”

“Art. 174 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

“Art. 176 - (1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

În consecință, dobânzile și penalitățile de întârziere se calculează pentru neachitarea la scadență a obligațiilor bugetare.

Având în vedere prevederile **art. 201** din Regulamentul nr. 2.913/1992, unde se prevede:

„1. O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import [...]

2. O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.”

se reține că datoria vamală a luat naștere la data depunerii declarațiilor vamale de punere în liberă circulație a mărfurilor.

Prin urmare, având în vedere faptul că datoria vamală s-a născut la data depunerii declarațiilor vamale de import, fapt coroborat cu prevederile referitoare la accesorii, citate mai sus, duce la concluzia că data de la care curg aceste accesorii este data nașterii datoriei vamale.

În consecință, față de prevederile legale mai sus menționate și având în vedere că stabilirea dobânzilor și penalităților de întârziere reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul și în virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principalae*, iar în sarcina contestatarii au fost reținute ca fiind datorate obligații vamale principale (taxe vamale și TVA) în sumă de x lei, neachitate la termenul scadent, urmează să se respingă ca neîntemeiată contestația și pentru suma de x lei reprezentând accesorii aferente drepturilor vamale.

Pentru considerentele arătate mai sus, potrivit temeiurilor legale invocate în conținutul deciziei precum și în temeiul art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Legea nr. 207/2015, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din OPANAF nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

DECIDE :

Respinge ca neîntemeiată contestația formulată de **.X.** împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x/2016, emise de Direcția Regională Vamală București, prin care s-au stabilit **drepturi vamale și accesorii** aferente în sumă totală de **x lei**.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.